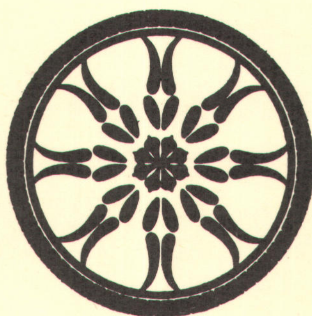


SADDHARMA



de afbeelding van de Buddha-figuur op de titelpagina is een foto van een 18de eeuws Japans beeld.
Deze Buddha heet AMIDA, de Buddha van het oneindige licht, heer van het westerse paradijs, gezeten in de handhouding van meditatie
het beeld bevindt zich in het Leids Volkenkundig Museum
de foto werd gemaakt door Else Madelon Hooykaas

S A D D H A R M A

TIJDSCHRIFT STICHTING NEDERLANDS BOEDDHISTISCH CENTRUM

10e jaargang 3e aflevering september 1977

Redactie-adres: Bornsestraat 61 - Hengelo (O.)
Secretariaat Stichting: Hugo de Grootstraat 52, Nijmegen
Postgiro: 152 00 22, t.n.v. de penningmeester van de Stichting Nederlands Boeddhistisch Centrum, Hinkeloordseweg 8, Wageningen.
Min. donatie 1977 ƒ 30,--; (echtpaar ƒ 40,--; studerenden ƒ 20,--).

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

N a j a a r s b i j e e n k o m s t

De najaarsbijeenkomst zal worden gehouden op 5 en 6 november a.s. in Centrum Hyde Park te Driebergen.

Programma:

zaterdag 5 november:

16.00 - 17.00	uur	Aankomst der deelnemers
17.00	uur	Openingswoord door de Voorzitster
18.00	uur	Broodmaaltijd
19.15	uur	Lezing door de heer Erik Bruijn, "Leven en dood in het boeddhisme" (met dia's)
20.00	uur	Theepauze
20.30	uur	Gesprek n.a.v. de lezing van de heer Bruijn
21.00 - 22.00	uur	Muziek- of dansuitvoering(indien mogelijk; nadere gegevens zijn nog niet bekend)

zondag 6 november:

7.30	uur	Meditatie, geleid door Rev. Dhiravamsa
8.00	uur	Ontbijt

9.00 - 11.30 uur Lezing door Rev. Dhiravamsa, gevolgd door koffiepauze en gesprek n.a.v. de lezing. Het Engels zal t.b.v. de aanwezigen worden vertaald.

12.30 uur Warme maaltijd

Het programma van de zondagmiddag laten wij over aan Rev. Dhiravamsa, die de gehele dag in ons midden zal zijn, en ev. aan de improvisatie der deelnemers.

± 16.30 uur Sluiting der bijeenkomst door de Voorzitster

Rev. Dhiravamsa is een Thaise (dus Theravâda-)monnik, die 13 jaar oud novice werd en als 18-jarige student werd aan de boeddhistische Universiteit te Bangkok. Hij is hoofdmonnik geweest aan de Buddhapadipa Tempel te Londen en Meditatie-meester in Vipassana Centre te Hindhead in Surrey. Thans is hij Meditatie-meester in Valley Meditation Centre te Lynton in Devon. Vele malen is hij ook werkzaam geweest in Canada en de U.S. Hij is een beroemd auteur over het boeddhisme. Sinds 1971 heeft hij het monnikskleed uitgetrokken, daar hij meent beter als gewoon burger, aangepast aan het westerse levenspatroon, tussen ons te kunnen leven.
Het verheugt het Bestuur bijzonder Rev. Dhiravamsa op de najaarsbijeenkomst der Stichting welkom te mogen heten. Tot de uitnodiging aan hem is mede besloten om luister bij te zetten aan de viering van het 10-jarig bestaan der Stichting, dat wij in deze bijeenkomst gedenken.

KOSTEN VAN HET WEEKEND:

ƒ 40,-- p.p.; studerenden (alleen zij die volledige dagstudenten zijn) ƒ 30,--; echtpaar ƒ 70,--. Opgave van deelneming door overschrijving van het verschuldigde bedrag op de girorekening van de Stichting (zie p. 1), beslist vóór 24 oktober a.s.
Ligging Hyde Park: Vanaf station Zeist-Driebergen gaan de buslijnen 50, 56 en 58 naar Hyde Park, halte Boswijklaan.

R e i s   V e r r e   O o s t e n

Slechts 5 personen hebben zich aangemeld als gegadigden. Daar dit aantal ver beneden het minimum aantal ligt, kan de reis geen doorgang vinden. Deze mededeling geldt tevens als persoonlijk bericht aan de 5 gegadigden.

B o e d d h i s t i s c h e U n i e van E u r o p a

De "Boeddhistische Unie van Europa" zal van 16-18 september a.s. een congres houden in "Das Haus der Stille" bij Hamburg.
De Voorzitster van de Stichting zal deze bijeenkomst bijwonen. Mettertijd zal er hier uitvoerig verslag over worden uitgebracht.

BOEDDHISTISCHE ACTIVITEITEN

(Het in deze rubriek meegedeelde is buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

Als deze Saddharma verschijnt, zal het bezoek van Z.H. de 16e Gyalwa Karmapa aan de KARMA CHÖPEL LING (Hamtoren - Vleuten), dat zal duren van 5 - 15 september, inmiddels achter de rug zijn. Het bezoek werd hier eerder aangekondigd.

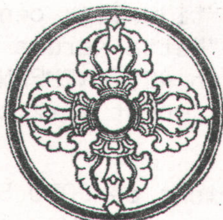
Ook in DEN HAAG is thans een "Tibetaans Mahayana Buddhistisch Centrum" gevormd, gevestigd door de Ven. Geshe Sherab Gyaltsen A MI PA.
Lama Sherab resideert in het Tibetan Institute in Rikon (zoals de begunstigers van onze Stichting welbekend is). Op 11, 12 en 13 november zal hij leringen komen geven in het Haagse Centrum. Correspondentieadres: Mevrouw A.M.M. Steenhuis-Hesterman, Van Bleiswijkstraat 107, Den Haag, tel.: 070 - 559340.

De BUDDHA DHAMMA STICHTING heeft de Nederlandse bhikkhu Dharmaviranata, onlangs uit Indonesië teruggekeerd, in ons land mogen verwelkomen. De bhikkhu heeft zijn intrek genomen in het tijdelijk centrum van de Buddha Dhamma Stichting, de "Metta Karuna Vihara" (vihāra = tempel), Populierenlaan 40, KRIMPEN a.d. IJSSEL. Ieder die geïnteresseerd is, wordt verzocht te schrijven aan bovenstaand adres.

In Antwerpen is opgericht de JODO SHINSHU TERA, een Centrum voor Shin-boeddhisme. Voor informatie over dit nieuwe boeddhistische centrum, dat nauwe betrekkingen onderhoudt met de Shin Buddhist Association in Londen, wende men zich tot: de heer A. Peel, Zittaart 18, 2419 Lille (Poederlee). Tel.: 014/215248.

Op de ontmoetingsdag van het instituut INTERRELIGIO-NEDERLAND op 24 sept. a.s. in het Museum voor Land- en Volkenkunde te Rotterdam geeft Ir. H.W. Dunnewolt een lezing met dia's over de Boroboedoer. Dit Saddharma-nummer zal voor deze mededeling echter te laat verschijnen. Ieder die regelmatig op de hoogte wil blijven van de zeer vele activiteiten van Interreligio vrage nadere informatie aan het adres: Lijnbaan/Weenapaviljoen 32 - Rotterdam, tel.: 010 - 115111.
In het blad "Levensteken" van Interreligio werden wij nog opmerkzaam gemaakt op het boek: "Boeddhisme in de praktijk" van de culturele antropoloog Dr. B.J. Terwiel (uitg. van Gorkum), die hierin ervaringen met het boeddhisme in een dorpsgemeenschap bij Bangkok beschrijft.

Het instituut "Interreligio" beschikt voorts over een aantal audio-visuele media. Zo biedt het te koop aan een tiental prachtige kleurendia-reeksen, w.o. één over boeddhisme in Birma. Verkrijgbaar bij het Ver. Ned. Filminstituut te Hilversum, Postbus 515, tel. 035 - 17645.



DE FEESTGANGERS EN DE DIEVEGGE

De volgende vertelling is vertaald uit de Pālicanon, Vinaya I, 14.

Nadat de Heer zolang het hem beliefde te Benares verbleven had. reisde hij af naar Uruvelā. Aldaar daalde hij van de weg af in een dicht bosschage. Hier aangeland en het bos binnengegaan, nam hij plaats bij een boomwortel.

Op dat ogenblik zwierven in dat deel van het bos dertig vrienden uit Bhaddavaggi rond met hun vrouwen. Een van hen had geen vrouw, daarom had hij een prostituée meegenomen. En nu was deze lichtekooi er vandoor gegaan met medeneming van zijn eigendommen, terwijl de anderen zorgeloos plezier maakten.

Toen zagen die vrienden, die hun ene vriend naar die vrouw hielpen zoeken en zo in het dichte bos rondzwierven, de Heer daar zitten aan de voet van een boom. Zij gingen naar hem toe en vroegen: "Waarde heer, hebt u misschien een vrouw gezien?"

"Waarom zoeken jullie, jongelui, een vrouw?"

"Wij, eerwaarde,zijn dertig vrienden uit Bhaddavaggi en we vermaakten ons met onze vrouwen in gindse bosschages. Maar één van ons had geen vrouw, daarom had hij een prostituée meegenomen. En toen, eerwaarde, is die lichtekooi, terwijl wij zorgeloos plezier maakten, ervandoor gegaan met medeneming van zijn eigendommen. Daarom helpen wij onze vriend die vrouw te zoeken en kwamen we dit bos binnen."

"Maar wat denken jullie, knapen, wat is beter voor jullie: een vrouw te zoeken of jezelf te zoeken?"

"Zeker is het beter voor ons, eerwaarde, dat we onszelf zoeken."

"Komaan dan jongens, ga zitten, ik zal jullie in de Leer onderrichten."

"Vooruit dan maar, eerwaarde". En de vrienden uit Bhaddavaggi begroetten de Heer en zetten zich aan zijn zijde.

En de Heer gaf hun geleidelijk onderricht, beginnende met een leerrede over offervaardigheid en juist gedrag, en over de hemel. De nadelen van zingenot, hoe bezoedeling naar beneden haalt, en het voordeel

dat gelegen is in renunciatie, dat alles zette hij uiteen. En toen hij bemerkte dat hun geest geschikt geworden was, gewillig en geheel open, opgeheven en sereen, toen verklaarde hij aan hen de onvolprezen leringen der Boeddha's: het lijden, de oorzaak daarvan, de opheffing ervan en de Weg.
En waarlijk, zoals een rein gewaad, waarvan het stof is afgeschuierd, gemakkelijk verf zou opnemen, zo ging voor hen, precies zoals ze daar zaten, het smetteloze, vlekkeloze Oog der Waarheid open, toen ze de leer dat alles wat ontstaat ook weer teniet gaat, geheel en al begrepen.

— — —

Wellicht komt deze vertelling wat vreemd over bij lezers die weten dat de boeddhistische leer ervan uitgaat, dat een Zelf niet te vinden is. En hier vermaant de Boeddha een aantal jongelieden om naar zichzelf te zoeken!
Maar de betekenis der woorden overwegende zien we snel in dat de tegenstrijdigheid slechts schijnbaar is.
Het zich loswinden uit de netten van de wereld is een lange, lange weg en de eerste stap op die weg is zich minder afhankelijk te maken van de buitenwereld en uitwendige omstandigheden: zich naar binnen te keren. Dat is dan ook precies waartoe de Boeddha hier aanzet. Hij spoort de feestvierders niet aan om het Zelf te zoeken, maar zichzelf. Wend je aandacht naar binnen en ga eens na wat daar voorvalt, dat is de gedrags-omkering waartoe hij opwekt. Word autonoom in plaats van een speelbal van begeerten of van andermans meningen! De Boeddha wil hun rust geven en tegelijkertijd, want het één hangt met het ander samen, kans op innerlijke mobiliteit en innerlijke groei. Wie almaar dingen najaagt in de buitenwereld, zal daar nooit aan toe komen.
Het is er mee als met een kunstwerk of kunstuiting: als de dimensie naar binnen toe ontbreekt, ontbreekt het belangrijkste. Rust, en een bepaalde soort ontvankelijkheid moeten de intensiteit begeleiden. Temperament alleen is doelloos zonder een discipline van de geest die de gevoeligheid bewaakt en bestuurt. Het gebeuren van het ogenblik moet een verinnerlijkt gebeuren worden. Het is daar dat de weg begint die in de juiste richting leidt.

In dit perspectief gezien, wordt ook begrijpelijk dat van alles wat gedaan moet worden, "de geest zuiver maken" het belangrijkste wordt genoemd. De juiste geesteshouding is zowel de binnenkant en toetssteen (als het ware) van het juiste gedrag als de oorsprong ervan, en meermalen zal ze zich uiten juist in het nalaten van daden, zelfs van daden die goed bedoeld zijn of voor goed bedoelde daden doorgaan. Hoeveel kwaad wordt niet in de wereld gesticht door weldaden die worden opgedrongen en die voortkomen uit een lompe, agressieve geest. Niet zelden ontbreken een mate van ingetogenheid en een innerlijk aanvoelen van de ander, en daarmee ontbreekt nu juist dat belangrijkste! Goud is goud door en door, staat er in de teksten. Alléén goed gedrag is verguldsel; soms nuttig, maar altijd onbetrouwbaar.

Zo wordt duidelijk dat "zoek jezelf" iemand bij de startblokken zet. In de boeddhistische canon staat dezelfde opwekking ook op een sleutelplaats, die in bijna ieder boek over het boeddhisme wordt aangehaald. Als de Boeddha zijn einde nabij weet,drukt hij zijn discipelen op het hart niet op hèm te vertrouwen, maar op zichzelf. Wees een toevlucht voor jezelf, wees een eiland voor jezelf, zo houdt hij allen die treuren om zijn heengaan,voor. En ook hier kan de vraag rijzen: hoe moeten we ons dat voorstellen als er geen zelf te vinden is?
Het antwoord is hierboven gegeven. Al zou er geen Zelf zijn, het boeddhisme wijst niet een weg naar een schakel-maar-uit of laat-maar-gaan houding; dat zou geen weg meer zijn! Dat wat de persoonlijkheid kan vervullen, ligt precies in het tegendeel van desintegratie, -het is niet in ontbinding, maar vanuit volkomenheid dat "uitdoving" mogelijk wordt.

Wie bij zichzelf begint en de rondgang door zichzelf aandurft,trekt uit op een persoonlijk avontuur, en kan vandaaruit gaan groeien. Zoals stoomkracht pas ontstaat als waterdamp onder druk is gebracht, en in het algemeen energie gewekt of opgevoerd wordt door een kracht

plus tegenkracht, - zó wordt men voor zichzelf het element van weerstand, dat de beweging (groei) mogelijk maakt. En als er dan toch ooit, bv. in de meditatie, "gevoelens van weerstand wegvallen" (zoals het in de teksten heet), dan is, om de vergelijking aan te houden, de vrije vlucht bereikt.
En dàt is een eindpaal.

Tonny K.-Sch.

jayaṁ veraṁ pasavati dukkhaṁ seti parājito
upasanto sukhaṁ seti hitvā jayaparājayaṁ

Overwinning teelt haat,
de overwonnene gaat onder leed gebukt.
Hij die gedachten aan overwinning of nederlaag uitbant,
hij vindt vrede en zijn leven is vervuld van geluk.

Dhammapada 201

TWEE NIVEAUS VAN WAARHEID

In Tibet werd heel vaak gediscussieerd over het onderwerp van relatieve en absolute waarheid.
Dit begrijpen is werkelijk de wortel van Boeddha's leer begrijpen.
Het relatieve is het afzonderlijke en beperkte, het absolute is het onbeperkte en universele.
Wat is het dat men ziet wanneer men naar de wereld kijkt?
In de ene betekenis ziet men de relatieve, afzonderlijke dingen gebeuren die steeds veranderen en toch, hoe ziet men ze tezamen, als een geheel?
Alleen vanwege het absolute. Bijvoorbeeld, veronderstel dat je naar een rivier kijkt die voorbij stroomt. Hoe weet je dat het een rivier is? Er is geen continuïteit in de waterdeeltjes; van moment tot moment verandert de rivier en wij zien de zelfde rivier niet twee keer. Het wordt een rivier dank zij de absolute natuur van stromend water, waardoor de deeltjes samengevoegd zijn tot een geheel: zonder het universele kan men geen verbinding leggen tussen de delen.
In het boeddhisme zeggen wij dat wij het relatieve niet met het absolute moeten verwarren.
De meeste mensen zien alleen het relatieve, en vatten het op als iets volledig echts. Zij gaan op in de afzonderlijke dingen die zij doen, ooit deden, of zullen doen. Deze worden zo "echt" dat al het andere buitengesloten is en als er iets mis gaat raakt de persoon ondersteboven en lijdt. Wij zeggen dan dat men is beetgenomen door een kunstslang. Je gaat een kamer binnen waar iemand een speelgoed-slang heeft achtergelaten; voor een ogenblik denk je dat hij echt is, en dus schrik je, maar zodra je ziet dat hij niet echt is maakt hij je niet meer bang. Zo is het ook met alle gebeurtenissen in de relatieve wereld, alle gevoelens van plezier en pijn, iedere herinnering die wij hebben: door te zien dat het niet het geheel van de werkelijkheid is kunnen wij er vrij van komen.
Hoe komt men tot het zien van de absolute waarheid?
Men kan haar zien als een voorwerp, door te trachten

haar te vinden op een speciale plaats, of de ene relatieve waarheid op de andere te stapelen totdat de stapel hoog genoeg is. Maar zo gaat het niet. Het geheel is altijd daar - het is alleen door het geheel dat het afzonderlijke bestaat, maar men kan niet het geheel zien zoals men een deel ziet.
Wij zeggen dat het is gelijk het oog dat ziet maar zichzelf niet kan zien, of het mes dat kan snijden maar zichzelf niet kan snijden. Dus om het absolute te zien moet men zich niet vasthouden aan iets in de relatieve wereld.
Er is een verhaal over een man die aan het reizen was en aangevallen werd door twee rovers. Hij was een erg sterke man en dus greep hij ze beiden bij hun nek en stond op het punt om hun hoofden tegen elkaar te slaan toen hij dacht, "Wat heeft dit voor zin?" Dus liet hij ze gaan, gaf ze alles wat hij had en keek naar ze terwijl ze wegliepen.
Toen ging hij het bos in en mediteerde: wat essentieel was kon nooit van hem afgenomen worden.
Aan de andere kant is het echter niet nodig om het relatieve te vernietigen om het absolute te zien. Zij zijn niet in conflict, het relatieve komt voort uit het absolute op een natuurlijke en spontane manier. Het is alleen door onze manier aan de dingen te zien en door onze gehechtheden dat er conflicten ontstaan.
Absolute waarheid is gelijk de maan in de lucht, en de relatieve waarheid is gelijk de weerspiegeling van de maan in een plas water.
Normaal gesproken zien wij alleen de weerspiegeling en niet de echte maan, maar om de laatste te zien hoeven wij de weerspiegeling niet te vernietigen, we hoeven slechts naar boven te kijken. In feite is proberen iets te vernietigen een andere manier om het bestaan ervan te benadrukken.
Wij moeten dus in het midden zijn, op de messnede tussen ja en neen, tussen bevestigen en ontkennen van de relatieve wereld. Zodoende zal het misschien gebeuren dat wij de absolute waarheid zullen binnengaan: onze geesten zullen allesomvattend worden. Wij kunnen dit niet dwingen, ofschoon wij tot op zekere hoogte ons erop kunnen voorbereiden; het gebeurt voorbij onze inspanningen.

Wij zien het geheel - wij zijn het geheel, voorbij afscheiding of onderscheid.
Hetzelfde onderscheid tussen absoluut en relatief is te vinden in de praktisering van de boeddhistische religie. Toevlucht nemen, geloftes doen, ceremoniën houden, teksten reciteren, de dharma-teksten lezen enz., - deze zijn alle relatieve waarheden. Zij kunnen ons helpen en ons voorbereiden op een zeker geloof of begrip, maar als wij eenmaal de absolute waarheid gezien hebben, dan is er geen behoefte om ermee door te gaan: zij zijn slechts een schip dat ons brengt naar waar wij werkelijk zijn.
Te zeggen dat boeddhisme is: toevlucht nemen in het drievoudige juweel, de Boeddha, de Dharma en de Sangha en het praktiseren van het Achtvoudige Edele Pad is alleen waar op een relatieve manier.
Boeddha vergeleek zijn leer met een vlot dat de reiziger naar de overkant van de levensstroom kon brengen, maar hij vroeg : "Als je was overgestoken naar de andere oever, zou je dan doorgaan, je vlot op je rug meedragend?"
De absolute waarheid van boeddhisme is : - Nirvāna- en Nirvāna heeft alles van Samsāra in zich.
Men zegt dat men voor het Absolute wijsheid nodig heeft en voor het Relatieve medelijden.
Na zijn verlichting hoefde Boeddha de mensen niet te onderwijzen om wezenlijk wijzer te worden, maar hij deed dit om de mensen te helpen, om hun een middel te geven waarmee enigen van hen tot hetzelfde begrip zouden kunnen komen, dat hij bereikt had. Dus al heeft men de absolute waarheid begrepen dan hoeft men niet tegen de uiterlijke vormen van religie te zijn; als zij het beste geschikt zijn voor de behoeften en het begrip van de mensen, kan men er juist mee werken.
Het absolute is niet in tegenspraak met het relatieve.
Nirvana is niet in tegenspraak met Samsāra.
Nirvana is niet een andere plaats en tijd. Het is hier en overal, een tijdloos heden waarin verleden en toekomst zijn opgenomen.
In Zen-boeddhisme is er een uitspraak:
voordat men Zen praktiseert zijn bergen bergen en bomen zijn bomen; dat wil zeggen, er is slechts de realiteit

van de relatieve wereld. Nadat men een tijd Zen heeft gepraktiseerd, zo gaat de uitspraak verder, zijn bergen geen bergen meer en de bomen geen bomen meer: men heeft de absolute, onderliggende eenheid van alle dingen gezien. Maar bij de voltooiing van de Zen-praktisering zijn de bergen weer bergen en bomen weer bomen: het relatieve is het absolute en toch tegelijkertijd het relatieve. Wij leven in dezelfde wereld en toch is die volledig getransformeerd. Ze overweldigt ons niet; wij hebben haar niet nodig en toch kunnen wij ervan genieten.
Ze is een en toch verandert ze altijd.
Voor de onverlichte is ze een bron van gebondenheid, maar voor de verlichte is ze een bron van vrijheid, van vrijheid in het hart van alle dingen.

Lama Chime Rinpoche

(vertaald door Piet Berger)



Het hier volgende stukje over de Gyalwa Karmapa ontvingen wij van de initiatiefnemers tot het bezoek van de Karmapa aan Nederland (de Karma Chöphel Ling-groep te Vleuten en het Dharmahuis te Amsterdam).

OVER ZIJNE HEILIGHEID DE GYALWA KARMAPA EN ZIJN HEILIGE VAJRAKROON (VAJRA MUKUT)

De Gyalwa Karmapa is de 16e "Avatāra" (Tulku) of incarnatie van een grote Tibetaanse heilige en hij is het huidige hoofd van de Kagyudpaschool van het Tibetaans boeddhisme. Zijn Vajrakroon is gedragen door de opeenvolgende incarnaties van de oorspronkelijke Karmapa. Deze was bekend onder de naam Dusum Khenpa en hij leefde in de 16e eeuw. Dusum Khenpa was een leerling van de Tibetaanse heilige en filosoof Gampopa. In feite gaat de herkomst van deze Heilige Kroon terug tot in oude tijden, bijna tot aan de prehistorie, toen de Bodhisattva 1) Avalokiteshwara (Tsjenrezi) een menselijke gestalte aannam en in Midden-Azië geboren werd als zoon van Koning Yung Khorsung. Na jaren van meditatie in de bergen bereikte hij de Maha (Grote) of "Pra-Siddhi". Alle Boeddhas of Verlichte Wezens en Bodhisattvas eerden hem en boden hem een kroon aan, waarvan werd gezegd dat deze was vervaardigd uit het haar van honderdduizend hemelse wezens. De lijn van incarnaties (Avatāras, Tulkus) zette zich voort in India tot aan de tijd van de dichterheilige Sarha. Hierna kwam de eerste Tibetaanse Incarnatie: Dusum Khenpa. Alle achtereenvolgende Tulkus van deze Boddhisattva dragen deze kroon op hun hemels lichaam; de kroon is niet zichtbaar voor het menselijk oog, maar verschijnt aan hen die toegewijd zijn in visioenen. Daarom wordt gezegd dat de kroon er vanzelf is op het hoofd van elke Karmapa-incarnatie, maar alleen zij die een zuiver hart en een sterke toewijding hebben, kunnen hem zien.
In de periode van de vijfde Karmapa-incarnatie besloot de Chinese koning Tamingchen, nadat hij de Heilige Kroon in een visioen had gezien, er een stoffelijke kopie van te maken en zo maakte hij de nu nog

bestaande Vajra Mukut. Deze Vajrakroon kan, wanneer hij wordt gedragen door een Incarnatie, alleen al door het zien ervan, levende wezens tot de staat van bevrijding brengen. Koning Tamingchen schonk hem met de wens dat hij geheiligd en gezegend zou worden met de kracht om lijdende wezens van de frustratie van Samsāra 2) te verlossen en tot vandaag de dag wordt deze bijna onbeschrijfelijke eigenschap aan de Heilige Kroon toegeschreven. Waar de Gyalwa Karmapa ook gaat, hij neemt altijd de Heilige Kroon met zich mee. Zijn komst in Europa en de Ceremonie vormen een enorme stimulans voor de Dharma en alle van materialisme afgewend geestelijk leven. Velen kunnen nu een weg vinden tot verwerkelijking van de Boeddha-natuur; onbegrensd geluk en vrede.

1) Bodhisattva: een wezen dat, op weg naar Boeddhaschap, zijn gehele bestaan en al zijn activiteiten wijdt aan de bevrijding van alle levende wezens uit Samsāra.

2) Samsāra : het geconditioneerd bestaan; de wereld van bestaansvormen, welke noodzakelijkerwijs verbonden is met frustratie en leed.

BOEDDHISME IN DE PRAKTIJK

Wat hebben mensen eraan, boeddhist te zijn? In hoeverre heeft men er iets aan in de praktijk? Komen we er verder mee, geeft het troost of steun? Ja, een nieuwe tijdspassering, en nieuwe contacten. Misschien wonen we in een stad waar meditatiebijeenkomsten worden gehouden, of gespreksdagen. Of anders, als we ons liever door rituelen in een verheven sfeer laten brengen, kunnen we een tempel bezoeken.
Dit alles kan zeker van grote waarde zijn en een kick geven die in ons hele leven doorwerkt.
Maar verder? Kunnen ook mensen er iets aan hebben die in nood verkeren? De jongeman die te horen krijgt dat hij aan een dodelijke ziekte lijdt; de man die schuld is aan het auto-ongeluk waarvan zijn vrouw slachtoffer werd; de ouders van een kind dat gaat sterven aan leukaemie; de verlaten vrouw of de vrouw wier huwelijk een ondraaglijke last voor haar is, erger dan slavernij; de verminkte of de mens met een zware lichamelijke handicap; de psychisch gestoorde...
Wat helpt het boeddhisme hen?
Niet veel, vrees ik.
Veel steun aan zijn geloof heeft in zo'n situatie misschien alleen een naief vroom mens, voor wie kinderlijke visioenen van een hemel werkelijkheid zijn. Maar wie de filosofie voor dit soort wishful thinking bedorven heeft, staat voor een veel hardere werkelijkheid.
De Boeddha werd eens opgezocht door een vrouw, die gek was van verdriet door de dood van haar kind. Zij droeg het dode kind met zich mee en smeekte de Boeddha het uit de dood op te wekken. Maar helaas, de Boeddha is geen wonderdoener. Hij zegt de vrouw dat hij het doen zal indien zij hem een mosterdzaadje kan brengen uit een woning waar nog nooit getreurd is om een dode. Vol hoop gaat zij op weg, maar slaagt er niet in zo'n woning te vinden. Het dagend besef dat iedereen hetzelfde moet doormaken, dat het in de natuur zelf van het leven ligt, geneest haar van haar waanzin.

Het lijkt een geringe troost die haar geschonken wordt; maar het is wel een reële troost, en niet een vorm van escapisme. Er wordt niet eens gepoogd een zin aan het lijden te geven, op de wijze waarop christenen elkaar opbeuren: "Je moet nu door een dal heen, maar vat moed, het heeft allemaal een zin, een bedoeling". Waarom moet het een zin hebben, of een bedoeling? Best mogelijk dat het allemaal géén zin heeft en dat het gebeurt zonder de een of andere "bedoeling"; ook de wreedheid van zulke slagen van het lot is dan tenminste niet "bedoeld"!
De vrouw die de Boeddha haar dode kind kwam brengen, treedt later als non tot de Sangha toe, en wij mogen aannemen dat de troost die zij vond, zich meer en meer heeft verdiept. Nu geldt dat wel voor ieder, boeddhist of niet, die erin slaagt na een groot verdriet weer een "zinvol" leven op te nemen... op den duur. Zo is onze natuurlijke veerkracht, -die echter door een bepaalde denkrichting wel te vergroten valt.
En "onthechting" dan? Weer een mooi woord, maar wat ís het? Moet het jonge meisje "onthechten", dat zich verheugde op haar eerste vakantie in de bergen en de dag voor de reis begint, haar been breekt? Niet zonder moeite zal zij erin berusten geduld te moeten oefenen tot het volgende jaar. Maar onthechten? Daar kan makkelijk over praten wie alles al gehad heeft, of nergens meer lust in heeft. En dan nòg... Wie zover gekomen (of gevallen) is, zal nog hechten aan zijn ochtendblad, of zijn goede naam, of schone lakens. Bovendien is niet hechten aan zaken waar je geen prijs meer op stelt, zonder verdienste. "Onthechten", waar men het in het boeddhisme zo druk over heeft, betekent dus niets.
De Boeddha wist ook wel dat men in de praktijk monnik moest zijn om zo met hart en ziel voor het enige nodige te kiezen (bevrijding), dat men al het andere loslaten kan. Aan leken hield hij eigenlijk alleen voor om de juiste prioriteiten te stellen, en het onvermijdelijke met wijsheid te aanvaarden. Wel, dat doet ieder verstandig mens en geen filosoof of religieus leider die het anders leert. Intussen blijft dat zware woord "onthechten" nonsens, en goddank dat niet iedereen monnik wordt. Zou het geen eentonige, stilstaande wereld worden? Dan liever beminnen, haten, streven, boksen! Al hebben wij er, denk ik, maar

een vage voorstelling van wat een (ideaal) monniks-leven zou kunnen zijn, en hoe het zou zijn te kwalificeren, - ons ideaal is het niet, anders zouden wij ervoor kiezen. Hoe we willen leven en wie we willen zijn, heeft meestal in eerste instantie even weinig met religie of moraal te maken als de dingen die we, terugkijkend op ons leven, het meeste berouwen. Dus kan religie ons in deze zaken ook niet tot steun zijn. Nemen we er, onder de slagen van het leven, toch onze toevlucht toe, dan mogen we ons wel met enige zelfspot afvragen: is dit nu ècht?(Maar ís het echt, dan kan de winst onmetelijk zijn).

Het gezondste is ongetwijfeld, ook voor een boeddhist, gewóón te doen, en ons niet te verbeelden dat we vervuld zijn van gevoelens waar we lang niet aan toe zijn. We lopen minder gevaar ons te vergissen als we flink cynisch denken over onszelf. Des te meer vervult ons met eerbied de manier waarop de Boeddha zijn menszijn verwezenlijkt heeft; het is goed te weten dat er zulke toppen bereikt konden, en dus kunnen worden op deze wrede èn mooie planeet!

Als wij spreken over het boeddhisme is het vaak in termen van "al...", "hoewel...", "toch...". Het boeddhisme redt ons uit de chaos, als het ware op de nipper. Het confronteert ons met onverbloemd harde feiten, en laat dan de keerzijde zien, een uitweg, een andere wereld...,"de Leegte, maar het is een geladen leegte", zoals Leo Boer het laatst zei. Het allermeest danken wij aan het boeddhisme de Middenweg, het nee èn ja, dat intuïtief de zekerheid geeft een raadselachtige Waarheid te naderen. En die het ook mogelijk maakt om onze natuurlijkheid te behouden, en tòch dat ene stapje afstand te nemen, op grond van inzicht in de algemene aard der dingen, dat de Boeddha leerde aan de ongelukkige vrouw, die haar kind verloren had.

En mediteren blijft hiervoor de meest beproefde, o.i. beste oefening.

Tonny K.-Sch.

THE WORLD FELLOWSHIP OF BUDDHISTS

Het 12e Algemene Congres van The World Fellowship of Buddhists zal gehouden worden in Tokio, 30 september tot 5 oktober 1978.
Het WFB (Bangkok; presidente Prinses Poon Pismai Diskul) heeft enkele aardige programmapunten, zoals het ontwikkelingsproject voor Lumbini (geboorteplek van de Boeddha in het huidige Nepal) en van Kusinārā, de plaats van Boeddha's heengaan.
In oprichting is de Maha Bodhi Ashoka Vihara te Ajmer (Rajasthan) in India, waar een regionaal centrum van de WFB is gevestigd. De opzet is groots: een Dhamma hal; een Ashoka Missieschool; een centrum voor het houden van Vipassana meditatie-sessions; Jivak Medische Bijstand-centrum ten dienste der armen; een bibliotheek en leeszaal; een "World Peace Hall"; inlichtingen en bijstand-centrum voor pelgrims; educatief en beroepskeuze- en arbeidsbureau voor de jeugd; opleidingscentrum voor jeugdleiders e.d.; publikatie-centrum.
De president van dit project is lama K.G. Bakula M.P.
Bijdragen (bankcheques) te adresseren aan de Maha Bodhi Ashoka Mission, Dhamma Kuti, Buddha Vihara, Siddarth Marg, Mayo Link Road, Ajmer (Rajasthan) India.

DONATIES 1977

Er zijn begunstigers, die hun donatie over 1977 nog niet hebben voldaan.
Wij verzoeken dezen hun donatie thans over te schrijven op de girorekening van de Penningmeester (zie p. 1.).
Wij verwachten dat elk aan dit verzoek zal hebben voldan vóór 1 november a.s.

B O E K E N

Het lijkt ons met het oog op de najaarsbijeenkomst goed, hier enkele citaten te geven uit een boek van Dhiravamsa, "A New Approach to Buddhism" (1972). Titels van andere boeken van Dhiravamsa zijn: "The Real Way to Awakening" en "The Middle Path of Life".

The teaching of awareness. It is the only thing which embraces the (Buddha's) whole teaching. (p.45)

If we develop the power of awareness we shall perceive the movement of life, uninterrupted by external movements. (p.9)

When we love, we can move. Love is the movement of the heart, and in the heart. It is the movement itself. (p.32)

Normally we do not perceive clearly because the mind is so occupied and so dull that we cannot see things, their beauty. We cannot see what beauty is. We may see it only in forms, in shapes, but not the pure beauty which is both with and without form. (p.24)

There are two steps (to the state of freedom): the first is to be free from something, and the second is to be free to be, to act, to move, to do anything without obstruction. (p.27)

Beyond a certain point of fear and pain, the ego gives up hope and releases its grip. The self disappears, and in that moment all suffering also disappears, leaving an impersonal purity of joy. (p.49)

The meditative way of life does not mean a holy life which is 'up there'. It is simplicity in life. (p.46)

TIJDSCHRIFTEN

"The Middle Way", Journal of the Buddhist Society, 58 Eccleston Square, Londen S.W. 1. In het augustus-nummer is een interessant artikel opgenomen van M.O'C. Walshe over "Meister Eckhart and Buddhism".
De middeleeuwse mysticus Meister Eckhart trekt de laatste jaren steeds meer belangstelling in boeddhistische kringen. Ieder die zich in deze grote Europese geest verdiept, is verrast door de opvallende overeenkomsten van zijn leer met het boeddhisme. In elk geval is, volgens Walshe, juist vanuit het boeddhisme deze toch in het christendom gewortelde mysticus het beste te begrijpen. Naar de mening van de schrijver staat hij van alle boeddhistische scholen het dichtste bij de Madhyamika school van Nāgārjuna.
Voorts in dit nummer: "Pleasure Areas" door Muriel Clark, als altijd zeer puntig schrijvend. En een artikel "Buddhism and Psychology" door Gerald du Pré.
Aardig is te vermelden dat Christmas Humphreys, president van de Buddhist Society, aanwezig heeft mogen zijn bij de Dankdienst, welke gehouden is in St. Paul's kathedraal ter gelegenheid van het zilveren jubileum van Koningin Elizabeth. Hij nam plaats in de kathedraal aan de zijde van de Aartsbisschop van Westminster, de Opperrabbijn, de Aartsbisschop van de Griekse Orthodoxe Kerk en andere hoofden van religieuze organisaties. Zo verkreeg het boeddhisme in Engeland een officiële status als religieuze gemeenschap.

In verband met het 10-jarig bestaan van de Stichting zal de begunstigers in plaats van het 4e Saddharma-nummer een boekje in offset-druk worden aangeboden, dat de lezing bevat die Dr. Janssen heeft gehouden tijdens de voorjaarsbijeenkomst der Stichting.

SADDHARMA

is een uitgave van de Stichting Nederlands Buddhistisch Centrum

de Stichting werd opgericht op 8 november 1967

haar doelstelling is:
de studie van de beginselen van het buddhisme te bevorderen en de praktische toepassing van deze beginselen aan te moedigen

de Stichting is geen religieus genootschap maar wil helpen diegenen te verenigen – welke levensovertuiging of geloof zij ook aanhangen – die op enigerlei wijze in het buddhisme belang stellen of zich daarbij betrokken voelen

iedereen, ook organisaties of instellingen, kunnen als begunstiger aan de Stichting steun verlenen

het contact-adres van de Stichting is dat van de redactie van Saddharma; dit adres is op de eerste bladzijde van dit tijdschrift vermeld

begunstigers ontvangen regelmatig, tenminste vijf maal per jaar, de afleveringen van Saddharma
zij hebben tevens het recht deel te nemen aan de landelijke bijeenkomsten, die een- of tweemaal per jaar gehouden worden

